

Sygn. akt IV U 21/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 listopada 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Powód M. M. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmawiającej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że stan zdrowia uzasadnia przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego na okres 8 miesięcy od 12 sierpnia 2017 roku.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W., w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, wskazując, że orzeczeniem z 21 listopada 2017 roku komisja lekarska ZUS orzekła, że stan zdrowia odwołującej nie uzasadnia przyznania świadczenia rehabilitacyjnego.

W toku postępowania

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powód od 14 października 2016 roku do 13 kwietnia 2017 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby, przy czym po wyczerpaniu okresu pobierania zasiłku chorobowego, od dnia 14 kwietnia 2017 roku do 11 sierpnia 2017 roku powód pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21 listopada 2017 roku ustalono, iż powód nie jest niezdolny do pracy, stwierdzając jednocześnie brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Decyzją z dnia 30 listopada 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 12 sierpnia 2017 roku.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Powód od dnia 12 sierpnia 2017 roku był zdolny do pracy i nie ma wskazań do korzystania ze świadczeń rehabilitacyjnych, ponieważ nie przyniesie to poprawy funkcji w ciągu 8 miesięcy.

Dowód: opinia biegłego k. 26-28

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz.U. z 2014r. poz. 159), świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Jednocześnie przysługuje ono przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy).

Bezspornym było, że w okresie 14 października 2016 roku do 13 kwietnia 2017 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby, przy czym po wyczerpaniu okresu pobierania zasiłku chorobowego, od dnia 14 kwietnia 2017 roku do 11 sierpnia 2017 roku powód pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Sporne pozostawało, czy po dniu 12 sierpnia 2016 roku powód jest nadal niezdolny do pracy.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego i dokumentacji medycznej powoda, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodach z opinii biegłego ortopedy-traumatologa.

Z opinii biegłego ortopedy-traumatologa wynika, że powód od dnia 12 sierpnia 2017 roku był zdolny do pracy i nie ma wskazań do korzystania ze świadczeń rehabilitacyjnych.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Mając na uwadze treść opinii biegłego, z której wynika, że brak jest podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. odwołanie oddalił.